

La tribuna

Cal un tanatori a Escaldes-Engordany

Amb la febrada postelectoral DA torna a enterrar un tema present a la campanya

DAVID
Pérez

VÍCTOR
Naudi

GONZALO
Donsion

En la campanya electoral de les darreres comunals la candidatura de Sentit Comú que conformaven membres d'SDP i independents progressistes vam reivindicar la necessitat de recuperar les sales de vetlla dels difunts, que van desaparèixer de l'Hospital de Nostra Sra. de Meritxell. Estem parlant d'un servei necessari per a la comunitat, clarament definit com a competència comunal, que ha d'estar ubicat en una zona tranquil·la, de fàcil accés i que preservi una certa intimitat per a garantir el recolliment dels familiars en moments de pèrdua de persones estimades. Així ho deia el nostre programa.

Aquests darrers dies hem vist com una iniciativa popular de recollida de signatures ha tornat a reclamar la instal·lació d'un tanatori a la nostra parròquia. Aquestes signatures recullen el neguit i la necessitat de tots els ciutadans i ciutadanes d'Escaldes-Engordany.

Un any després de les eleccions, Andorra la Vella i Escaldes-Engordany anuncien una acció mancomunada: l'embelliment conjunt de les avingudes Meritxell i Carlemany. Fent-ho a través d'un concurs de mèrits que serà «molt ràpid».

A Escaldes-Engordany la majoria comunal fa ostentació que properament inaugurarem el museu Thyssen. Fan estudis per «navegar» pel Valira. Es cedeix a canvi de res un museu (CIAM) que havia de ser referència i de visita obligada. S'engega la construcció de nous i costosos aparcaments i es feliciten de les meravelles que tenim a la parròquia amb una falsa modèstia heretada de mandatariers anteriors. Però constatem i lamentem que amb la febrada postelectoral, DA torna a enterrar

un tema present a la campanya com va ser el del tanatori.

Tant ha canviat a Andorra com perquè la tradició mortuòria hagi passat de ser una qüestió culturalment delicada i important a ser tractada a la lleugera per les corporacions comunals?

ADÉS ELS MORTS es vetllaven al domicili, on sovint tenia lloc la defunció de la persona. A casa, la família vetllava el difunt, rebia el dol de veïns i amics, es produïa la necessària empatia col·lectiva que ajudava els familiars a superar el tràngol que representa la pèrdua d'un ésser estimat.

Així havia estat fins que l'evolució social i sanitària ha fet que la ma-

Aquests darrers dies hem vist com una iniciativa popular de recollida de signatures ha tornat a reclamar la instal·lació a la parròquia

joria de defuncions esdevenen als hospitals. És llavors quan disposar de tanatoris esdevé una necessitat per a l'Administració Pública. Calia crear espais on es pogués reproduir el clima emocional que genera la mort d'un ésser estimat i la respectuosa vetlla del seu cos difunt.

Un lloc on les famílies puguin viure el seu dol de manera digna, sense més intromissió que la de les persones que acudeixen a donar mostres de respecte i caliu emocio-

nal, on, front el trasbals familiar, puguin sentir-se reconfortades.

Els tanatoris són un servei públic essencial. Un servei que ha d'oferir el comú per mitigar la certesa del nostre destí. Un servei que va més enllà de la simplicitat administrativa, mereixedor de la màxima sensibilitat per part dels responsables polítics. Sobta veure que encara prevalguin els criteris economicistes entre els responsables polítics que han de resoldre aquesta qüestió.

A Escaldes-Engordany ens mereixem un tanatori ben situat, ben comunicat, amb uns entorns que arquitectònicament mostrin el nostre respecte als que se'n van, que permeti l'expressió dels nostres sentiments, i que estigui al servei de tothom. Perquè el que acoïadem són persones, familiars, amics, no coses. Són les persones a qui hem estimat i que ens han estimat.

És per tot això que no es pot demorar més en el temps la construcció o l'habilitació d'un tanatori. Fent-ho a través d'un concurs de mèrits que també sigui «molt ràpid».

Comitè local d'SDP d'Escaldes-Engordany